

Par Toi organiseert workshops en open textielatelier in multiculturele buurt in Kortrijk

„De hele wereld in één straat”

K.v.w.l. 23 oktober 2009

■ **KORTRIJK** - Vanuit de vzw Bolwerk2 groeide een uniek textielatelier in de Zwevegemsestraat 15 in Kortrijk. Roos Van den dries en Ruben Benoit organiseren er textielworkshops voor allochtone meisjes en stellen de infrastructuur van het textielatelier ter beschikking van de buurt.

Ruben Benoit (31) uit Deerlijk en Roos Van den dries (27) uit Tielt-Winge leerden elkaar kennen bij de vzw Bolwerk2 in Deerlijk. De vzw biedt een platform aan creatievelingen. Er is een textielatelier, een muzikatelier, een speelatelier (theater) en een beeldend atelier. Iedereen werkt er samen en wil vooral creatief bezig zijn.

Roos is al haar hele leven gepassioneerd door textiel. Ze volgde een opleiding conservering en restauratie van textiel aan de hogeschool, ook nog een opleiding mode-ontwerp in avondschool en momenteel volgt ze een cursus patroontekenen bij de VDAB. Het bekendste werk dat ze tot nog toe maakte, is wellicht het majorettekostuum voor de campagne *Tribune*, waarmee de West-Vlaamse cultuurhuizen de opening van hun werkjaar kenbaar maakten.

Passie voor textiel

„Ik ben al altijd door textiel gepassioneerd”, vertelt Roos. „Bij Bolwerk heb ik de vrijheid om kostuums te maken voor het straattheater. Sinds kort heeft het textielatelier hier in de Zwevegemsestraat een gebouwtje ter beschikking gekregen. En we wisten dat hier meer mee te doen was

Roos Van den dries en Ruben Benoit in hun naaiatelier. „Het is een project dat stilletjes moet groeien.” (Foto BWB)

dan enkel kostuums maken voor Bolwerk.”

„Eigenlijk is het de buurt die ons geïnspireerd heeft om er iets meer mee te doen”, vult Ruben aan. „Er kwamen voortdurend mensen binnen om te vragen of wij hun broek

„Het is niet de bedoeling dat hier alleen allochtone meisjes komen”

konden inkorten of een rits innaaien... Daaruit groeide het idee om het project *Par Toi* op te starten.” En de woorden van Ruben zijn nog niet helemaal uitgesproken of er komt een groepje jongeren binnen. Met de vraag of Roos van hun broek een *skinny* broek kan

maken. Als Roos uitlegt dat het een open atelier is waarnaar iedereen kan komen om zijn kleren te herstellen onder begeleiding, is de jongen heel enthousiast. „Dus jij kunt me leren hoe ik zelf een *skinny* broek kan maken? Ik hoef enkel de stof mee te brengen? Kei-cool! Ik kom zeker langs”, reageert de jongeman.

„Dat is dus wat ik bedoel”, vertelt Ruben. „Constant komen hier mensen met dergelijke vragen binnenwandelen.”

Begeleiding

Het project valt in twee delen uiteen. Er zijn de workshops voor allochtone meisjes van 16 tot 20 jaar op woensdagnamiddag en er is het open atelier op woensdagavond. „We starten nu al met het open atelier, elke woensdagavond van 19 tot 21 uur”, legt Ruben uit. „Concreet houdt dat in dat we onze infrastructuur ter beschikking

stellen van de mensen uit de buurt. Ze kunnen hier kleine herstellingen uitvoeren, leren met een naaimachine werken en krijgen nuttige en praktische tips van Roos.” Vandaar ook de naam *Par Toi*. „Ze moeten het zelf doen en creëren

„Het is leuk om anderen de kleren die je maakte te zien dragen”

iets van zichzelf”, aldus Roos. In november starten de workshops voor jonge vrouwen van 16 tot 20 jaar. „Tijdens die workshops leren de meisjes wat het inhoudt om een kledingstuk te ontwerpen en te maken”, legt Roos uit. „Het is de bedoeling dat ze een volledig ont-

werproces meemaken, van maten nemen tot een stuk stof kiezen tot een kledingstuk te maken.”

„Het is een project dat stilletjes moet groeien”, weet Ruben. „We willen ons niet vergalopperen. Het is ook niet de meest evidente doelgroep om te bereiken. Als de ouders hier terecht kunnen in een open atelier, dan kan er vertrouwen groeien. Daardoor zullen hun dochters misschien sneller toestemming krijgen om de workshops te volgen.”

„Het is wel niet de bedoeling dat hier enkel allochtone meisjes komen”, merkt Ruben nog op. „Het moet een leuke mix van persoonlijkheden worden, want enkel dan kan er sprake zijn van integratie.”

Perspectieven bieden

Ruben en Roos blikken ook naar de toekomst. „Als de workshops het eerste jaar goed lopen, zouden we een vervolgpakket voorzien voor die meisjes. Dan kunnen ze meehelpen met de kostuums voor de vzw Bolwerk. Op die manier zien ze hun ontwerpen eens op iemand anders en moeten ze niet voortdurend voor zichzelf kleren maken. Ik weet zelf hoe bevredigend het is als iemand anders de kleren draagt die je zelf ontworpen hebt”, weet Roos.

Met het project *Par Toi* willen Roos en Ruben heel wat meer doelstellingen bereiken dan mensen leren naaien. „We zitten hier te midden een multiculturele buurt. Het is interessant voor ons om hier te werken, want je leert de hele wereld kennen in deze straat. En door onze activiteiten kunnen we mensen samenbrengen en uit hun sociale isolement halen. Dat mensen bijeenkomen, is een eerste stap naar integratie toe. En met de workshops bieden we de meisjes perspectieven. Ze kunnen iets creëren en hun eigenwaarde wordt er alleen maar groter door.”

(MVM)

• Info : roos@bolwerk.be